

LA FEDERACIÓ D'OPERARIS DELS
ESCORXADORS DE CATALUNYA

Als Ajuntaments i al Públic

En aquestes hores trascendentals per al nostre país, en què els seus veritables representants tornen sortosament a governar-lo i a fer possible que el poble adquireixi aquella plenitud de drets i aquella estructura social que li pertoca i que reclama fa tant de temps, no compliria aquesta Federació amb els seus deures i mal defensaria els seus drets si avui no s'adreçava als Ajuntaments i al públic de Catalunya per a donar-los a entendre, d'una manera categòrica i definitiva que tant com pugui tenir d'interessant la funció política d'un país, la té també, si més no, la vida municipal orgànica dels serveis públics, i d'aquests, entre els que afecten a subsistències d'una manera remarcada els que afecten a escorxadors.

Segons disposa la Llei sanitària vigent, — l'esperit de la qual ha estat d'una manera infuqra falsejat i burlat — els serveis d'escorxadors recauen als Municipis; és, doncs, d'una extrema conveniència i gravetat, sense més dilacions que ja serien imperdonables, que comprengui el públic que ja és hora de què els Ajuntaments populars saltin per damunt de tot inconfessable interès dels que juguen amb l'estómac i els diners dels veïns i es decideixin a municipalitzar tot el personal que intervingui els al·ludits serveis.

Per creure que aquesta municipalització és indiscutiblement necessària i obligada, tant per garantia del personal que avui els presta en males condicions mal lligat als interessos de qui el paga, com per major benefici econòmic dels Ajuntaments, aquesta Entitat d'entitats de Matancers i Similars de Catalunya inicià les seves campanyes molt abans dels fets d'octubre, havent obtingut que la majoria de Municipis acceptessin les seves instàncies favorablement i amb la promesa formal d'incloure la municipalització del personal matancer i similar en els Pressupostos que anaven a fer-se.

Malauradament, aquest assumpte, mancat de temps, no es pogué resoldre; i en presentar-se casos greus d'ordre sanitari que motivaren escandaloses denúncies contra escorxadors clandestins i contra intolerables delictes comesos en determinats escorxadors públics de personal no municipalitzat, per operaris no socis d'aquesta Federació, el Consell Executiu de la mateixa incrementà llur campanya i aconseguí fer-se escoltar dels que aleshores ocupaven el poder a Catalunya, i així, fent cara al perill de què l'excessiva ambició patronal motivés infeccions, vingudes de la carn donada al consum en determinades comarques, i no fent cas a les indignes amenaces d'acomiadament, va obtenir a força de molts sacrificis i gestions que la Generalitat estudiés el problema de la sanitat en tot quant afecta als escorxadors i ja hauria decretat la municipalització obligada del personal matancer i similar, si remarcats elements patronals straperlistes, no haguessin retret que l'autonomia dels Municipis dificultava aquest decret de la Generalitat si previament no s'anava a una informació pública.

Sortosament, l'informe del Director d'Administració Local fou favorable i el de la Federació de Municipis Catalans també. Però, aquest últim, concebut i

redactat amb una intenció difícil d'avaluar i entendre, parla d'un plesbicit innecessari i que va obstaculcar que s'aprovés i publicués el Decret que sobre la municipalització del personal matancer i similar el Govern gestor de la Generalitat havia concebut.

L'esmentat projecte de Decret diu això:

«Que per tots els Ajuntaments de Catalunya de més de 2.000 habitants es procedeixi a municipalitzar el personal matancer i similar, compost aquest de menuders, o tripers i corders, mossos de neteja, pesadors, porters i repartidors de carn, etc., (conduïdors, carregadors i descargadors), de tots els escorxadors públics i privats

»Que es municipalitzi d'acord amb el cens professional obrer existent, vista la solvència moral i professional dels operaris al·ludits, reposant a les funcions de càrrecs aquells que foren del mateix separats en virtut de represàlia.

»Que es declari a l'esmentat personal subaltern veterinar en tot allò que afecti a sanitat en l'exercici de llur treball en els escorxadors públics o privats i subjecte al que determina en tal sentit la Llei de Sanitat, entenent-se que per tot el què correspongui a interès econòmic de l'Ajuntament, bona conducta i disciplina com empleat municipal dependrà de l'Administrador de l'Escorxadors, actuant baix aquest doble control, segons les ordenances municipals determinin.

»Que els Ajuntaments arbitrin el mitjà econòmic més pràctic per al pagament de l'esmentat personal, mentre els nous pressupostos no l'incloguin, havent bon compte que sobre el que actualment tributen els industrials pels serveis dels escorxadors, cal afegir el que paguen en concepte de jornals als operaris que en dits serveis s'ocupin.

»Que els Ajuntaments d'escassa població que no puguin atendre les despeses d'un escorxadors en les degudes condicions sanitàries, de tenir-lo el tanquin, i si no disposen d'operaris degudament capacitats, tècnics i manuals, contractin amb altre Ajuntament veí els serveis que necessiti, havent d'exhibir, el personal que intervingui tota operació adient a la manança de bestiar, el degut carnet professional que l'autoritzi.

»Els Ajuntaments de menys de 2000 habitants que no precisin municipalitzar aquest personal, exigiran al mateix en la prestació de serveis el carnet professional que l'autoritzi.

»Que els Ajuntaments es subjectin a l'estricta compliment del que disposa la Llei de Sanitat per a perfeccionar els escorxadors existents, o de nou construir-los si fos necessari així.

»Els Ajuntaments que tinguin el personal municipalitzat el consideraran efectiu, sigui com sigui la situació en que actualment es trobi; confeccionaran la «plantilla» definitiva de tot el personal d'escorxadors, declarant amortitzable per quan «vaguin» aquelles «places» que es considerin innecessàries; jubilaran els operaris que judiqui en condició d'èsser-ho i atorgaran llur màxim interès i apoi a la projectada Escola Professional.

»Als efectes de complimentar aquest Decret i resoldre els punts dubtosos i dificultats que puguin presentar-se, principalment en quant a personal es refereix, podrà crear-se una Comissió mixta de representants de la Federació de Municipis Catalans i de la Federació d'Opera-

ris dels Escorxadors de Catalunya, perquè resolguin de comú acord llurs conflictes.»

Considerant el Consell Executiu d'aquesta Federació i assessoria que el projectat decret és convenient que s'aprovi i estimant-lo com si fos obra seva, en romandre llur aprovació ajornada per la ja esmentada informació, va fer durant la mateixa tota la campanya i gestions que trovà possibles, rebent la fonda satisfacció de que per l'Il·lustre Cos de Veterinària Municipal de l'Ajuntament de Barcelona fos tramès a la Conselleria gestora de Sanitat, de la Generalitat de Catalunya, el següent escrit:

«Vista la informació pública oberta per aquesta Conselleria, segons decret inserit en el número 24 del dia 24 del corrent, del Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya, a propòsit de la municipalització dels serveis d'escorxadors, en relació als matancers dels Ajuntaments catalans superiors a 2.000 habitants, a aquesta Direcció li és plaent concórrer a la dita informació amb els termes següents:

»L'escorxadors, des del seu origen ha estat una institució cabdal en la vida dels pobles. Els Ajuntaments, en ésser delegats pels poders públics a intervenir-los, ho foren tenint especial mira en la finalitat dels escorxadors: proporcionar carns sanes per a l'alimentació humana.

»L'experiència ha demostrat que tots els escorxadors que tenen el personal municipalitzat són espill d'ordre, de disciplina i de seguretat de que la finalitat de proporcionar carns sanes es pot complir més fàcilment i d'una manera més ràpida. Per contra, els escorxadors que el personal matancer és de lliure elecció de proveïdors, carnicers o ramaders, que facin matances directes, els matancers es troben convertits en auxiliars dels interessos particulars, els quals posposen als interessos públics, o bé executen les operacions de carnització en perjudici del tercer. Es converteixen els matancers particulars, a pesar seu, en còmplices de maniobres bastardes, a les que són aficionats els propietaris de bestiar, fent possibles danys a la salut pública o en crebantament de ço que disposa el Reglament interior o general dels escorxadors, pel compliment del que deuen vetllar els veterinaris.

«Heus ací, doncs, amb brevetat, exposada la necessitat i l'alta conveniència social d'instituir obligatòria la municipalització del personal matancer en els Ajuntaments de Catalunya amb cens superior a 2.000 habitants. La pràctica és demostrativa de que si les operacions dels escorxadors han d'ésser fetes equitativament, amb justícia i sense perjudici de ningú i menys per a la salut pública, fàcil, social i sanitàriament, la municipalització de referència. (Barcelona 27 de Gener 1936)»

Res més autoritzat ni millor podria al·legar-se per enfortir la vàlua d'aquest informe. Meditin sobre el mateix els Ajuntaments, i ara, que per sort de Catalunya representen quelcom més que una ficció política, ara que veritablement formaran amb la Generalitat el nervi i les artèries del nostre país, decideixin-se a resoldre els greus problemes esmentats, tota vegada que l'esperit popular que ha determinat llur vicidòria en les eleccions molt té de socialista, i la municipalització dels serveis públics, principalment els que corresponen als Escorxadors, re-

(Segueix a la plana 11